

[Margrete Auken]

hederne tidligere har fundet anledning til at indgive politianmeldelse.«

Uden at tilsløre, at den ansvarlige for ulovligheder naturligvis er den, der begår dem, og at ingen forsømmelighed fra myndighedernes side kan undskylde Cheminova, der sidder inde med den relevante ekspertise vedrørende forgiftningerne, må det dog opklares, om ikke netop denne oplysning fra politimesteren understreger ministerens formodning om det ønskelige i et sagsanlæg mod de lokale myndigheder.

Har myndighederne kendt til ulovligheder, burde der være indgivet anmeldelse. Et utal af klager og henvendelser fra lokalbefolkningen gennem tiden understreger dette.

Dertil kommer spørgsmålet om, hvor langt man kan tolerere, at myndighederne ser igennem fingre med lovovertrædelser.

I øvrigt må netop den tætte relation mellem virksomhed og myndigheder, som fremgår af politimesterens bemærkning, være en risiko for retssikkerheden.

Besvarelse (24/8 82):

Miljøministeren (Erik Holst):

Som nævnt har jeg besluttet at tage politimesterens afgørelse vedrørende tiltale i Cheminovasagen til efterretning. Jeg har ikke yderligere kommentarer til dette.

Det centrale for mig er herefter, hvordan der tilvejebringes et bedre lovgrundlag og en bedre praksis for kommunernes tilsyn med de forurenende virksomheder for derigennem at yde miljøet tilstrækkelig beskyttelse mod alvorlig forurening.

Spm. nr. 1107

Til *socialministeren* (11/8 82) af:

Anders Poulsen (V):

»Søger eller modtager de sociale myndigheder almindeligvis oplysninger hos henholdsvis fra andre kommunale forvaltninger – herunder navnlig om indtægts- og formueforhold hos skattevæsenet – til brug ved afgørelsen af socialadministrationen?«

Begrundelse

Ifølge de regler, der stedse har været nedfældet i skattelovgivningen og som uændret er videreført i den samme lovgivning, er det

således, at pligten til tavshed sikrer, at uvedkommende ikke får adgang til at blive underrettet om den enkelte skatteydners indkomst- og formueforhold.

Den ufravigelige bestemmelse hindrer, at offentligheden kan få adgang til oplysninger om de enkelte borgeres forhold. Men det har antagelig – i hvert fald før kommunesammenlægningerne – været således, at de forskellige forvaltningsgrene inden for en kommunes samlede forvaltning har haft adgang til at modtage og selv søge hos de andre forvaltninger de oplysninger, der har været nødvendige for den rigtige administration i vedkommende kommune. Den naturlige retsfølelse i befolkningen tilsiger, at samtlige oplysninger, som den offentlige administration har brug for til at løse deres administrationsopgaver, skal stilles til rådighed for og skal søges af de respektive offentlige myndigheder, men således, at tavshedspligten udadtil fortsat naturligvis må respekteres.

Besvarelse (19/8 82):

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Efter bistandslovens § 17 og børnetilskudslovens § 35 kan de sociale myndigheder afkræve andre, der har kendskab til forholdene, oplysninger, som må anses for nødvendige for en sags afgørelse. Loven om den sociale ankestyrelse indeholder i § 8 en tilsvarende bestemmelse.

I sygedagpengelovens § 23 er der givet socialministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af indtægtsoplysninger fra skattevæsenet ved beregning af dagpenge på grundlag af de sikredes årlige dagpengegivende indtægter. Sådanne regler er fastsat i §§ 5 og 6 i bekendtgørelse af 12. december 1980.

Ifølge § 8 i socialindkomstloven stiller ministeren for skatter og afgifter oplysninger til rådighed til brug ved beregning af socialindkomsten.

Skattedepartementet har i en udtalelse til socialministeriet udtalt, at offentlige myndigheder efter skattekontrollovens § 8 D er pligtig til på forlangende at meddele de skatteliggende myndigheder alle de oplysninger, der kan tjene disse myndigheder til vejledning ved udførelsen af deres hverv, for så vidt angår oplysninger vedrørende ikke-navngiv-